

MÅNADSBREV JANUARI 2021

Gott nytt år! Som alla år kommer det här året också att ge välsignelser och glädjeämnen!

Det här första brevet från detta nya år kommer att bli lite annorlunda. Det kommer inte att handla om vår barn- och hjälpverksamhet, som flyter väl, utan lite mer personliga saker. När jag var 19 år dog min far, Karl Tage Sahlberg, under tragiska omständigheter. Berusad hade han tagit en grannes bil, kört sönder oljeträget, när grannen upptäcker det blir det förstås gräl – ja, handgemäng – och under det bråket faller min far död i vägdammet. Händelsen betraktades i första varvet som ett dråp och grannen häktades. Vidare undersökningar visade dock, att min far avlidit p.g.a. av en bristning i hjärnan och grannen frikändes. När min mor och jag fick meddelandet fick meddelandet om dödsfallet åkte vi upp till dödsplatsen, som var avspärrad med polisens rep, så att ingen skulle gå in och förstöra några bevis. När jag då, 19-åring, står vid repen så säger jag till mig själv: "En dag ska människor se upp till namnet Sahlberg!" för i den här händelsen basunerades ju namnet Sahlberg ut som ett dåligt namn ut över hela Jämtlands län.

I oktober knackar det på dörren här hemma och ordföranden i samhället där vi bor kommer upp för att tacka mig för det jag gjort för bygdens folk genom att hjälpa barn, bygga hus åt änkor och reparera byvägen. "Ja, det är historia. Det har aldrig hänt att någon privatperson gjort så mycket för vårt samhälle". För att konkret tacka hade man bestämt, att den byväg jag reparerat skulle bära mitt namn! Så nu står det, i början och slutet av vägen, "Dr. Sahlberg Road" Namnet Sahlberg hedrat!

Så något helt annorlunda. Eva Spångberg känner de flesta till – hon blev framröstad som den viktigaste kvinnan i svenska kyrkan under 2000-talet. Hennes processionskors finns i väldigt många kyrkor i Sverige, bl.a. i S:ta Clara. Hennes gård i Småland ska ha haft ett antal olika djur har det berättats mig, bl.a. åsnor. Jag håller också på att få en gård med olika djur – och jag har alltid tyckt om djur. Här hos oss finns nu kor, getter, höns, kaniner och en katt – ja, även några bin som ska ge oss honung. Det var väl ungefär så det såg ut i paradiset – och nu lever jag dagligen i det paradiset!

Vill ge er ett ord inför nya året – "Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla. Men de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De springer utan att matta, de vandrar utan att bli trötta".

(Jes. 40:31)

Carl-Erik

Hemsida: www.carleriksahlberg.se

